

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.10.2013
SWD(2013) 426 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

towarzyszący dokumentowi

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady

zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie standardowej deklaracji VAT

{COM(2013) 721 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

towarzyszący dokumentowi

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady

zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie standardowej deklaracji VAT

1. WPROWADZENIE

Wspólny system VAT w UE jest istotnym źródłem dochodów państw członkowskich (w 2010 r. stanowił 22 % podatków ogółem w państwach członkowskich), jednak jego stosowanie utrudnia fakt, iż ponad połowa z przeszło 400 artykułów dyrektywy VAT dotyczy wyjątków od podstawowych zasad.

W wyniku oceny obowiązków sprawozdawczych w kontekście Programu działań Komisji na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej obciążenia związane z VAT znalazły się na szczycie listy z kwotą 69 mld EUR sklasyfikowaną jako obciążenia administracyjne. Deklaracje VAT w UE oszacowano na kwotę 19 mld EUR.

Grupa Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych (tzw. Grupa „Stoibera”) stwierdziła, że niezbędne jest zintensyfikowanie prac szczególnie w obszarze podatków, aby ograniczyć obciążenia przedsiębiorstw. W badaniu przeprowadzonym dla Grupy Stoibera zalecono, by „rozważyć wprowadzenie jednolitej deklaracji VAT we wszystkich 27 państwach członkowskich”.

W dyrektywie VAT w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej zezwala się obecnie państwom członkowskim na określanie treści i zasad składania deklaracji VAT, co skutkuje 27 deklaracjami VAT, które zawierają całkowicie różne okresy oraz treści obejmujące od poniżej 10 do 100 rubryk do wypełnienia.

W badaniu pt. „Retrospektywna ocena elementów systemu VAT” oszacowano, że ograniczenie o 10 % rozbieżności w ogólnych procedurach administracyjnych związanych z VAT pomiędzy państwami mogłoby się przyczynić do wzrostu wymiany handlowej wewnątrz UE o 3,7 %, przy jednoczesnym wzroście realnego PKB i konsumpcji o odpowiednio 0,4 % i 0,3 %. W związku z tym standardowa deklaracja VAT mogłaby przynieść rzeczywiste, pozytywne skutki dla gospodarki UE.

W nawiązaniu do sprawozdania Grupy Stoibera dotyczącego obciążeń administracyjnych do zielonej księgi w sprawie przyszłości podatku VAT włączono przegląd obowiązków w zakresie VAT, w wyniku czego wydany został komunikat zawierający zobowiązanie do przedstawienia wniosku ustawodawczego w 2013 r., tak aby standardowa deklaracja VAT „była dostępna we wszystkich językach i opcjonalna dla przedsiębiorstw w całej UE”.

2. KWESTIE PROCEDURALNE I KONSULTACJE

Główną dyrekcją generalną odpowiedzialną jest DG ds. Podatków i Unii Celnej, która prowadzi konsultacje z DG ds. Rynku Wewnętrznego i Usług, DG ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu, DG ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii, Sekretarzem Generalnym oraz OLAF, za pośrednictwem grupy sterującej. Informacje przekazywane były także Służbie Prawnej i Eurostatowi.

Posiedzenia grupy sterującej miały miejsce cztery razy w okresie od dnia 3 lipca 2012 r. do dnia 23 maja 2013 r.

Konsultacje odbyły się za pośrednictwem:

- **zielonej księgi w sprawie przyszłości podatku VAT** oraz towarzyszącego jej dokumentu roboczego służb Komisji (w sekcji 9.7 omówiono szczególną kwestię standardowej deklaracji VAT w UE). Konsultacje społeczne rozpoczęto dnia 1 grudnia 2010 r. i zakończono dnia 31 maja 2011 r.;
- warsztatów przeprowadzonych z przedsiębiorstwami w celu określenia standardowej deklaracji VAT w trakcie **badania PwC** od stycznia 2012 r. do czerwca 2012 r.;
- ustanowionej decyzją Komisji **grupy ekspertów ds. VAT**, której posiedzenie odbyło się dnia 25 stycznia 2013 r.;
- konsultacji z MŚP w trakcie **spotkania uzupełniającego dotyczącego programu *Small Business Act***, które odbyło się dnia 17 kwietnia 2013 r.;
- konsultacji z organami podatkowymi państw członkowskich w trakcie **seminarium *Fiscalis***, które odbyło się w dniach 2–4 października 2012 r.;
- konsultacji z państwami członkowskimi w ramach **grupy ds. przyszłości podatku VAT**, które odbyły się dnia 28 stycznia 2013 r.

Przedsiębiorstwa intensywnie wspierają wprowadzenie standardowej deklaracji VAT. MŚP jednogłośnie poparły ideę wprowadzenia standardowej deklaracji VAT, mając jednocześnie na względzie potrzebę ograniczenia częstotliwości składania deklaracji VAT przez mniejsze przedsiębiorstwa.

Państwa członkowskie są otwarte na ideę standardowej deklaracji VAT i w większości przypadków popierają jej wprowadzenie, nieustannie są jednak świadome skutków w postaci konieczności zmiany ich krajowej deklaracji VAT oraz wiążących się z nią kosztów. Kluczowe wydają się dla nich dwa elementy; po pierwsze, powinien istnieć tylko jeden rodzaj deklaracji VAT, ponieważ koszt wprowadzenia podwójnego systemu (europejskiego i krajowego) i zarządzania nim byłby zbyt wysoki, a po drugie, należy umożliwić uwzględnianie różnych poziomów informacji niezbędnych do celów analizy i kontroli ryzyka.

3. OKREŚLENIE PROBLEMU

W dyrektywie VAT określono zasady, na podstawie których państwa członkowskie mają obowiązek wymagać od podatników składania deklaracji VAT. Ponadto zdefiniowano w niej odpowiedzialność finansową przedsiębiorstw wobec państwa członkowskiego oraz zawarto informacje dotyczące kontroli ryzyka i związanych z nią audytów.

Państwa członkowskie mogą w znacznej mierze swobodnie określać rodzaj informacji, które uznają za niezbędne do celów obliczenia należnego VAT, a ich zakres jest zróżnicowany i obejmuje od poniżej 10 do ponad 100 rubryk informacyjnych. Ponadto w niektórych państwach członkowskich roczne zbiorcze deklaracje VAT mogą obejmować 200 lub więcej rubryk do uzupełnienia.

Wymóg składania deklaracji VAT jest bardziej kosztowny pod względem administracyjnym w przypadku MŚP, które ogólnie nie dysponują wystarczającymi zasobami lub wiedzą, aby zajmować się kwestiami podatkowymi w porównaniu z dużymi przedsiębiorstwami przeprowadzającymi bardziej szczegółowe kontrole wewnętrzne i zatrudniającymi personel zajmujący się kwestiami podatkowymi.

Państwa członkowskie opracowały swoje deklaracje VAT czysto do celów związanych z kontrolą krajową, organizacją oraz zarządzaniem ryzykiem i w związku z tym wymiar UE nie odgrywa pod tym względem żadnej roli. Co więcej państwa członkowskie nie mają większych zachęt, by próbować ograniczyć istniejące pomiędzy nimi różnice w deklaracjach VAT, a pozostawienie ich z obecnymi mechanizmami spowoduje, że w najlepszym wypadku nic się nie zmieni w kwestii różnic między deklaracjami VAT oraz ich złożoności.

Ponieważ rośnie liczba małych przedsiębiorstw zorientowanych na działalność krajową, od których oczekuje się prowadzenia handlu transgranicznego, zlikwidowanie obecnie obciążeń administracyjnych MŚP składających wyłącznie krajowe deklaracje VAT miałyby efekt domina i ułatwiłoby im prowadzenie handlu transgranicznego oraz zwiększyło skuteczność jednolitego rynku.

3.1. Problem o wymiarze transgranicznym

Główną trudnością napotykaną przez przedsiębiorstwa wypełniające deklaracje VAT w różnych państwach członkowskich jest złożoność i różne systemy językowe. Wynika to z konieczności zapewnienia różnych informacji, informacji o niespójnych definicjach, z braku właściwych wytycznych dotyczących sposobu wypełniania deklaracji VAT, różnych zasad i procedur w zakresie składania oraz konieczności wypełniania deklaracji w języku krajowym. Taka złożoność wynika również z poziomu wymaganych informacji, który w szeregu państw członkowskich jest bardzo wymagający.

Z kolei ta złożoność prowadzi do następujących dwóch problemów: ogranicza handel transgraniczny oraz zwiększa obciążenia związane z prowadzeniem działalności o charakterze transgranicznym.

Szacuje się, że deklaracje VAT wypełnia w UE 29,8 mln przedsiębiorstw. Około 3,8 mln z nich składa deklaracje VAT w więcej niż jednym państwie członkowskim, co oznacza koszty 2–3 razy wyższe niż koszty składania krajowych deklaracji VAT równe kwocie 4 mld EUR.

W przypadku prowadzenia przez MŚP działalności transgranicznej problem nasila się z dwóch jasnych powodów. Po pierwsze, wiąże się to z niższą zdolnością finansową do zakładania lokalnych przedsiębiorstw z lokalnym personelem, aby składać deklarację podatkową w innym państwie członkowskim. Po drugie, wiąże się to również z mniejszą

zdolnością finansową do zatrudniania wyspecjalizowanego personelu lub opłacania zewnętrznych konsultantów ze znajomością zasad i języków innych państw, niezbędnych do wypełniania deklaracji VAT w innym państwie członkowskim.

W rezultacie powstaje szczególna bariera dla handlu, a wiele MŚP z tych powodów po prostu nie prowadzi handlu transgranicznego.

3.2. Problem o wymiarze krajowym

Koszty składania deklaracji VAT (np. czas na gromadzenie i segregowanie informacji, wypełnianie rubryk w deklaracjach VAT, składanie deklaracji itp.), chociaż w ujęciu bezwzględnym są wysokie dla dużych przedsiębiorstw, ponieważ w ich przypadku liczba transakcji jest wyższa, kwestie związane z VAT bardziej złożone, a kontrole wewnętrzne bardziej szczegółowe, to dla MŚP – jako odsetek rocznych obrotów – są one znacznie wyższe.

Z ustaleń przedstawionych w komunikacie Inteligentne regulacje – odpowiedź na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw wynika, że poszczególne MŚP postrzegają prawodawstwo dotyczące VAT jako obszar o największych obciążeniach spośród wszystkich prawodawstw UE. W związku z tym w ramach inicjatywy „najpierw myśl na małą skalę” jest rzeczą oczywistą, że środek służący ograniczeniu obciążeń dotyczących VAT powinien mieć istotny wpływ w szczególności na MŚP i mikroprzedsiębiorstwa.

3.3. Rozwój sytuacji

Coraz więcej przedsiębiorstw będzie stawać przed koniecznością wypełnienia deklaracji VAT w więcej niż jednym państwie członkowskim, ponieważ intensywność transgranicznego handlu towarami i usługami wzrosła, a coraz większa liczba MŚP odkrywa i wykorzystuje handel transgraniczny, czemu sprzyja wspólna waluta oraz bardziej ujednolicone przepisy UE.

Co więcej, w ramach systemu transgranicznego opodatkowania zapasów po stawce obowiązującej w państwie członkowskim pochodzenia, wiązałyby się to ze zobowiązaniem 1,2 mln dodatkowych przedsiębiorstw do składania deklaracji VAT w innym państwie członkowskim.

4. CELE

Istnieją dwa główne cele: ograniczenie trudności związanych z handlem transgranicznym oraz ograniczenie obciążeń przedsiębiorstw krajowych w celu wsparcia wzrostu i konkurencyjności.

Istnieją także cele drugorzędne. Promowanie konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi można wspierać poprzez wymianę standardowych informacji między państwami członkowskimi, aby pomóc ograniczyć oszustwa i poprawić zgodność. Ponadto uzgodnienie standardowej deklaracji VAT może również przynieść korzyści szerszej rozumianym punktom kompleksowej obsługi jako podstawa do wprowadzenia deklaracji VAT dla punktów kompleksowej obsługi.

5. WARIANTY STRATEGICZNE

Jedynym wariantem, który pozwoliłby na wprowadzenie uproszczeń i ograniczenie obciążeń administracyjnych w ramach możliwego do zaakceptowania harmonogramu, byłoby niezależne prawodawstwo na szczeblu UE. Zakres wniosku obejmuje następujące warianty:

A) wartość odniesienia (brak działania);

B) obowiązkowa standardowa deklaracja VAT w UE (zarówno dla przedsiębiorstw, jak i państw członkowskich);

C) standardowa deklaracja VAT opcjonalna dla wszystkich przedsiębiorstw (obowiązkowa dla państw członkowskich);

D) standardowa deklaracja VAT opcjonalna dla przedsiębiorstw składających deklaracje VAT w więcej niż 1 państwie członkowskim (obowiązkowa dla państw członkowskich);

E) obowiązkowa standardowa deklaracja VAT o ograniczonej elastyczności dla państw członkowskich w zakresie informacji ze standardowego wykazu.

Wspomniane warianty można rozważać pod następującymi względami:

- treść standardowej deklaracji VAT;
- okresowość i termin składania;
- roczna deklaracja VAT;
- inne kwestie (składanie drogą elektroniczną, korekty).

6. OCENA SKUTKÓW

6.1. Dane źródłowe charakteryzujące scenariusz odniesienia (wariant A)

Istnieje około 30 mln przedsiębiorstw w UE, które są zobowiązane wypełniać krajowe deklaracje VAT (0,2 % z nich stanowią duże przedsiębiorstwa, 1,1 % – średnie przedsiębiorstwa, 6,5 % – małe przedsiębiorstwa, a 92,2 % – mikroprzedsiębiorstwa o rocznym obrocie nieprzekraczającym kwoty 2 mln EUR).

Wspomniane 30 mln przedsiębiorstw składa blisko 150 mln deklaracji VAT rocznie, z których znaczna część (przeszło 130 mln) musi być składana przez mikroprzedsiębiorstwa. Jednocześnie dochody z podatku VAT płaconego przez wspomniane mikroprzedsiębiorstwa stanowią niewielki odsetek całkowitych dochodów z pobieranego podatku VAT.

Koszty związane ze składaniem tych 150 mln deklaracji VAT szacowane są na około 30 mld EUR rocznie. Odpowiada to około 3,5 % rocznych dochodów z tytułu VAT oraz 0,25 % PKB UE-27. Około 0,48 mld EUR przypada na duże przedsiębiorstwa, 5,98 mld EUR na MŚP, a 24,19 mld EUR na mikroprzedsiębiorstwa.

Koszt ponoszony przez 27 państw członkowskich w związku z zarządzaniem tymi 150 mln deklaracji VAT składa się z kosztów stałych (takich jak związane z weryfikacją spójności i wiarygodności dostarczanych informacji, gromadzeniem dodatkowych informacji itd.) oraz

kosztów jednorazowych (takich jak związane z IT, szkoleniami weryfikującymi deklaracje roczne). Dostępne są dane dla Zjednoczonego Królestwa i jeżeli okazałyby się one charakterystyczne dla całej UE, całkowite koszty z tytułu pobierania podatku VAT w UE wynosiłyby 6 mld EUR.

6.2. Obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw – w tym dla MŚP

Wariant B – obowiązkowa standardowa deklaracja VAT (przedsiębiorstwa i państwa członkowskie)

W przypadku nieuwzględnienia kosztu ustanowienia i wdrożenia nowego systemu roczne korzyści brutto szacuje się na kwotę 15 mld EUR. W 8 państwach członkowskich deklaracja VAT jest jednak bardziej uproszczona niż modelowa standardowa deklaracja VAT PwC, a koszty w tych państwach członkowskich wzrosłyby o około 3 mld EUR. Oszczędności netto wyniosłyby zatem 12 mld EUR na szczeblu UE.

Dodatkowe koszty ustanowienia i wdrożenia nowego systemu związane ze zmianą na standardowe deklaracje VAT wynoszą ogólnie około 150 EUR dla jednego przedsiębiorstwa, co dla ogólnej populacji liczącej 30 mln przedsiębiorstw wyniosłoby 4,25 mld EUR.

W przypadku gdyby nie wszystkie mikroprzedsiębiorstwa mogły wybrać składanie deklaracji z częstotliwością kwartalną, utracone oszczędności kosztów mogłyby wynieść nawet 1,8 mld EUR.

Gdyby roczne zbiorcze deklaracje VAT nie zostały zniesione, dodatkowo utracone oszczędności kosztów przez przedsiębiorstwa, których to dotyczy, wyniosłyby nawet 2,8 mld EUR.

Wariant C – opcjonalna standardowa deklaracja VAT dla przedsiębiorstw

Zakłada się, że na deklarację standardową przejdą wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące działalność międzynarodową (około 3,8 mln) oraz około 80 % przedsiębiorstw zarejestrowanych w państwach członkowskich z bardziej skomplikowanymi deklaracjami VAT. Oczekiwane oszczędności kosztów wyniosłyby 15 mld EUR, z czego 4,5 mld EUR przypadłoby na przedsiębiorstwa prowadzące działalność międzynarodową. Kwota ta obejmuje oszczędności powstałe w wyniku zniesienia rocznej deklaracji VAT (1,9 mld EUR) oraz kwartalnych deklaracji VAT dla mikroprzedsiębiorstw (1,8 mld EUR).

Ogólne koszty ustanowienia i przejścia dla populacji biznesowej, której to dotyczy, składającej się z 20,4 mln przedsiębiorstw (0,4 mln dużych przedsiębiorstw, 1,4 mln MŚP oraz 18,6 mln mikroprzedsiębiorstw) wyniosłyby 2,9 mld EUR.

Wariant D – deklaracja opcjonalna dla przedsiębiorstw składających deklaracje VAT w więcej niż 1 państwie członkowskim

Ponieważ na standardową deklarację mogłyby przechodzić wyłącznie przedsiębiorstwa prowadzące działalność międzynarodową (około 3 mln), oczekiwane oszczędności kosztów w

przypadku tych przedsiębiorstw z tytułu kosztów stałych wyniosłyby 6 mld EUR. Koszt przejścia byłby ograniczony do kwoty 500 mln EUR.

Gdyby wszystkie mikroprzedsiębiorstwa, którym proponuje się przejście na deklarację standardową, a które obecnie są zobowiązane składać deklaracje VAT co miesiąc, musiały nadal składać deklaracje z taką częstotliwością, utracone oszczędności wyniosłyby 0,8 mld EUR. Innym wariantem mogłoby być zaproponowanie ograniczonej okresowości dla wszystkich mikroprzedsiębiorstw (nawet tych nieodnoszących korzyści w wyniku deklaracji standardowej), w wyniku czego dodatkowe oszczędności wyniosłyby 1 mld EUR w porównaniu ze wspomnianą kwotą 6 mld EUR.

Gdyby obowiązek składania rocznych zbiorczych deklaracji VAT został zniesiony dla wszystkich przedsiębiorstw w państwach wymagających takich deklaracji, kwota utraconych oszczędności wyniosłaby około 0,8 mld EUR.

Wariant E – obowiązkowa standardowa deklaracja VAT o ograniczonej elastyczności dla państw członkowskich w zakresie określania informacji ze standardowego wykazu

Podobnie jak w ramach wariantu B, roczne korzyści brutto szacowane są na kwotę 15 mld EUR. W przeciwieństwie do wariantu B państwa członkowskie z uproszczonymi deklaracjami VAT nie ponoszą jednak żadnej straty.

Jednorazowe koszty przejścia dla całej populacji liczącej 30 mln przedsiębiorstw wyniosłoby na pierwszy rzut oka – jak w przypadku scenariusza B – 4,25 mld EUR. Koszty przejścia mogą jednak nie wystąpić w państwach, które wnioskuje po prostu o te same informacje (choć w formie standardowej) co wcześniej, a w związku z tym koszty przejścia zgodnie z tym scenariuszem mogą pozostać ograniczone do 2,9 mld EUR.

Gdyby wszystkie mikroprzedsiębiorstwa, które obecnie mają obowiązek składania deklaracji VAT co miesiąc, nadal składały je z taką samą częstotliwością, utracone oszczędności byłyby równe kwocie 1,8 mld EUR, a obowiązek składania rocznych zbiorczych deklaracji VAT – jeżeli nie zostałby zniesiony – prowadziłby do zmniejszenia kwoty oszczędności o 2,8 mld EUR.

6.3. Koszty dla państw członkowskich w związku z zarządzaniem deklaracjami VAT

Wprowadzenie obowiązkowej standardowej deklaracji VAT wiązałoby się z koniecznością dokonania przez wszystkie państwa członkowskie zmiany krajowej deklaracji VAT poprzez jej uzupełnienie (warianty C i D) lub jej zastąpienie (warianty B i E). Spowoduje to powstanie kosztów w takich obszarach, jak zmiana stron internetowych, systemów IT, przekazanie wszystkim przedsiębiorstwom informacji na temat zmian oraz przeszkolenie personelu. Może mieć to także wpływ na audyt i kontrolę w związku z koniecznymi zmianami w zakresie narzędzi analizy ryzyka.

Ponadto mogłoby to spowodować dodatkowe koszty jednorazowe dla państw członkowskich, których dotyczy wprowadzenie standardowej deklaracji VAT, w wysokości około 800 mln–1 mld EUR, zgodnie z pomiarami w ramach badania przeprowadzonego przez PwC (2013 r.).

Obawy państw członkowskich dotyczą obszarów innych niż koszty, jak np. utrata informacji dotyczących analizy ryzyka i audytów, jak również wpływu na zasoby personelu.

Podstawą tych obaw jest założenie „im więcej informacji wymagamy, tym większą zgodność zachowują podatnicy”. Nie istnieją jednak dowody na poparcie tego założenia, ponieważ nie ma żadnej wyraźnej współzależności między liczbą rubryk do wypełnienia w deklaracji VAT a ubytkiem VAT w danym państwie.

Dzięki standardowej deklaracji VAT państwa członkowskie mogą odnieść następujące określone korzyści:

- ułatwioną wymianę informacji między państwami członkowskimi ułatwiającą szybszą identyfikację oszustw;
- większą dokładność informacji z mniejszą liczbą błędów, ponieważ deklaracja VAT miałaby standardową, a w większości przypadków bardziej uproszczoną formę niż krajowa deklaracja VAT;
- zachętę do dobrowolnego zachowywania zgodności, szczególnie w przypadku mniejszych przedsiębiorstw;
- ułatwienie przejścia na system pojedynczych punktów kontaktowych.

Państwa członkowskie odniosły się jasno i jednomyślnie do wariantów C i D, podkreślając, że podwójna deklaracja VAT, tj. zachowanie ich obecnej deklaracji VAT i jednocześnie wprowadzenie standardowej deklaracji VAT w UE, byłoby zbyt złożone i kosztowne pod względem zarządzania. Pozostaną różnice w zakresie poziomu otrzymywanych informacji, zasad i procedur dla przedsiębiorstw przechodzących z jednej deklaracji VAT na inną oraz kompatybilności danych historycznych na potrzeby analizy ryzyka.

7. PORÓWNANIE WARIANTÓW

Waga wpływu poszczególnych wariantów została oparta w równym stopniu na pozytywnych skutkach dla przedsiębiorstw pod względem usunięcia przeszkód dla handlu transgranicznego oraz ograniczenia obciążeń administracyjnych, jak i na negatywnych skutkach dla państw członkowskich związanych z kosztami wprowadzenia zmiany.

Koszty państw członkowskich były trudne do oszacowania, w związku z czym kluczowe czynniki oparto na:

- liczbie deklaracji VAT proponowanych przedsiębiorstwom (system podwójny jest bardziej kosztowny);
- liczbie państw członkowskich, których dotyczy zmiana.

Inne czynniki, takie jak skutki społeczne lub zmiany dla środowiska, mają minimalne znaczenie i można je pominąć, ponieważ nie mają jakiegokolwiek istotnego wpływu na decyzję o tym, który z wariantów jest bardziej korzystny.

Kompromis między poszczególnymi wariantami leży zasadniczo między większą elastycznością dla przedsiębiorstw sprzyjającą dalszemu ograniczaniu obciążeń

administracyjnych a kosztami i złożonością dla państw członkowskich. W wariantcie C obciążenia dla przedsiębiorstw zostają ograniczone w największym stopniu, jednak jest on najbardziej niekorzystny dla państw członkowskich. Na tej samej zasadzie wariant A jest najlepszy dla państw członkowskich, jednak w najmniejszym stopniu (w rzeczywistości zerowym) ogranicza obciążenia dla przedsiębiorstw.

W tych ramach alternatywne, kompromisowe rozwiązanie, tj. wariant E, łączy w sobie wyższy stopień ograniczenia obciążeń dla przedsiębiorstw z jednoczesnym niskim wpływem na państwa członkowskie.

Wariant	Całkowite oszczędności z tytułu ograniczenia obciążeń administracyjnych (na szczeblu transgranicznym i krajowym)		Koszt dla państwa członkowskiego			Ogólny wynik
	EUR	Pozycja	Liczba systemów deklaracji VAT	Liczba państw członkowskich, których dotyczy zmiana	Pozycja	Pozycja
E	12–15 mld	2.	1	19	2.	1.
C	15 mld	1.	2	27	4.=	2.
B	12 mld	3.	1	27	3.	3.
A	0	5.	1	0	1.	4.
D	6 mld	4.	2	27	4.=	5.

8. WDROŻENIE I MONITOROWANIE

Nieustanne monitorowanie obciążeń administracyjnych oraz dokonywanie oszacowań ubytku VAT pozwoli na przeprowadzenie wystarczającego przeglądu standardowej deklaracji VAT.